

ГЛАВА IX

ФЛОРЕНЦИЯ, ПАРИЖЪ, БУКУРЕЩЪ

Стр.

1. За докторски дипломъ въ Италия. — Селимински недоволенъ отъ медицинското си образование въ Атина. — Намисля да иде на специализация въ Италия. — Писма до Г. Золотовичъ и Г. Атанасовъ. — Презъ августъ 1844 въ Пиза; после въ Флоренция. — Впечатления отъ италианцитѣ. — Материална помощъ отъ Ат. Ивановъ. — Докторъ по медицина и хирургия отъ Сиена. — 2. Александъръ Екзархъ и полската пропаганда въ Парижъ. — Мемоаръ на Ал. Екзархъ до великитѣ сили относно правдинитѣ на българския народъ. — Петиция за вѣрность къмъ султана. — Адамъ Чарториски и полскитѣ противоруски агитации. — Българитѣ трѣбва да се поставятъ въ услуга на френскитѣ и полскитѣ кроежи. — Намѣсата на М. Чайковски. — Селимински отвърща българитѣ въ Парижъ отъ полското влияние. — Двойствено поведение на Ал. Екзархъ въ Парижъ и въ Петербургъ. — Мемомаритѣ му отъ 1846 и 1847 г. до френското правителство и руския императоръ. — Строга преценка на Селимински за характера му. — Елиномания на Ат. Богориди и Н. Пиколо. — С. Доброплодни за Селимински въ Парижъ. — Д-ръ Протичъ за българщината на Пиколо. — 3. Завръщане въ Букурещъ. — Въ 1845 г. Селимински напуска Парижъ. — Среца съ архимандритъ Порфирий Успенски и разговоръ върху българо-рускитѣ просвѣтни връзки. — Въ столицата на Влашко: положение на лѣкаритѣ. — Радостъ отъ свиждане съ сънародници. — „Нравственото электричество“ се предава и на българския народъ. — Защо Селимински се установява въ Ромъния? 257

ГЛАВА X

ЧЕРКОВНИЯТЪ ВЪПРОСЪ ДО 1849 г.

1. Какъ да се помогне на българския народъ? — Борбата за народна иерархия, подѣята въ България. — Нейнитѣ предпоставки въ българското развитие и въ общото положение. — Идентѣ на Неофитъ Бозвели. — Дейността му въ Цариградъ и заточението му на Атовъ, заедно съ Илариона Михайловски. — Заявления до Високата порта за черковни правдини и просвѣта. — Народното събрание отъ 1845 г. — Въгледитѣ на Селимински отъ 1846 г. върху основнитѣ български искания. — Политиката на Фенеръ въ България. — Бележки по окаяното положение на народа. — 2. Изложение предъ султана противъ фенерското духовенство. — Обиколката на Абдулъ Меджидъ и на Решидъ паша изъ България. — Заявления на Русенци, съставени отъ Селимински, върху пакоститѣ отъ гръцкитѣ архиереи. — Кое налага ограничаването на тия и назначаването на български замѣстници. — Българскитѣ архиереи противъ смута въ държавата. — Изложения на Бозвели и Илариона въ сщия духъ. — Селимински като вдъхновителъ и водачъ на букурещкитѣ българци. — Изложение на тия до князь Богориди по бл-